

Драгољуб Јекнић

ИЗ ТАМНОГ ПИСАЊА

НЕКА НАС И У ОВОЈ КЊИЗИ

Нека нас и у овој књизи
као у ризници
буде горких

Нека нас и у овој књизи
ко у болу
буде вечних

Нека нас и у овој књизи
ко у страху
буде сложних

Нека нас и у овој књизи
као у несрећи
буде
мудрих

НЕИМАРИ

Време је да одложимо
мислирије маљеве црпљеже
да видимо шта смо казали
каменом ђеском водом

Време је да пређемо реку
у часу кад зора устаје
и звери шраже склонишћа
издубљена
у ђресном
гложењу

Време је да легнемо
пored својих жена влажних усана
и урадимо оно што се не може рећи
без ноћи поемом

ЛЕТОПИСАЦ

По
ве
ља

Видео сам пошнике што одлазе
с хледом у очима
и празном сликом у руци
згуснутог дисања на осирва измењена
речима
и кишом

Видео сам песнике
што из влажног духа
узалуд маме варницу док вејавица
засири бедан што
и со лави

Видео сам ратнике што се крсте
над угашеним ватрама жена
главу сиуштајући ниже
земљи
немуште
душе

Видео сам ораче
посрнуле на њиви свога века
и почешу бразду —
калуј под шућим
небом